

väl bankfullmäktige ega hos Hans Majestät i underdånighet föreslå de föreskrifter och åtgärder, hvilka de anse påkallade, äfvensom att Hans Majestät rörande sådane alltid vill inhemta bankfullmäktiges mening, men att Hans Majestät förbehåller sig sjelf afgörandet, ständerna likväl obetaget att vid förstinfallande landtdag åter upptaga desamma till öfverläggning och beslut.

De ändringar, ständerna förslagit i §:2., §:26. mom. 2.c. och §:28. i Förordningen den 13. April 1859, samt i §:33. i Förordningen den 9. November samma år, äro väl motiverade, men torde, lämpligast påbjudas i sammanhang med öfriga ifrågställda ändringar i hithörande författningar, till hvilka en för ändamålet nedsatt komité afgifvit förslag och i sammanhang med de förändrade stadganden för bankens förvaltning dess motsedda öppnande för silfverutvexling påkallar; hvarföre jag underdånigst föreslår, att Hans Majestät måtte nådigst härvidla ständernas förslag i denna del till Senatens Ekonomie departements yttrande, då också ständernas förslag angående samma person torde af departementet tagas under pröfning.

För den händelse likväl, att Hans Majestät skulle vilja nådigst afgöra omedelbart äfven öfver dessa frågor, vågar jag fästa Hans Majestäts nådiga uppmärksamhet på olämpligheten af ett stadgande af sistomförmälda beskaffenhet. För sig är ständernas förslag i denna del, att åt samma person lån icke får utgifvas till, högre belopp, än tvåhundra tusen mark, än olämpligare derigenom, att dervid ingen skilnad göres mellan låntagarenes olika affärsställning och skilda industriens olika behof af kapital icke heller mellan lånens beskaffenhet af amorteringslån mot inteckning i jordegendom ur primitiva fonden, mot hypothek eller på kassa kreditiv eller genom diskontering i hypotheksfonden, att icke tala derom att samma person kan såsom acceptant och såsom delegare i bolag komma att deltaga i många låneoperationer, vid hvilka Bankdirektionen har svårt att hålla reda på hans andel i förbindelsen. Men öfverhufvud tillhöra föreskrifter af detta slag särskilda instruktioner för Bankdirektionen, icke lagstiftningen.

Och äfven då en föreskrift i anfördt hänseende förefinnes blott såsom instruktion, bör det icke, såsom ständerna föreslagit, tillåtas bankfullmäktige, att från desamma bevilja enskilda undantag, emedan sådant leder till godtycklighet.

331 *G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 15. X 1864*
HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Senator.

Med dagens post afgår en hemställan om ett anslag af Förska m<ark> 16 000 till Kommunikationernas förbättrande i Lappmarkerna; denna hemställan föranledes af min sistförlidne sommar vidtagne resa till Enare och icke af den först efteråt inträffade missvesten; men om Senaten bifaller min ansökning, så kunde ett i och för sig nyttigt företag tillika tjena som undsättningsåtgärd, i hvilken händelse önskligt vore att fort, om möjligt p<er> telegraf, erhålla svar, ty årstiden är långt framskriden och det tar tid förrän man hinner få någonting uti gång i Lappmarkerna.

De af mig föreslagne spångläggningarne m. m. blifva som undsättning isynnerhet då nödvändiga, om kejsrerliga Senaten icke bifaller till

min föregående hemställan om föranstaltande af stockhyggen uti Kronoskogarne. Önskligt hade varit, om litet mera afseende blifvit fästadt vid mitt utlåtande om virkesauktionerna – resultatet af de sednast verkställda har bevisat att jag icke hade så orätt.

Hvilket öde drabbat mitt utlåtande öfver förslaget om mejerierna, känner jag naturligtvis ännu icke; frågan är vigtig nog, ehuru enligt min åsigt såtillvida oriktigt uppställd, att enligt densamma sädesodlingen borde om icke precis alldeles utmönstras, åtminstone betydligt inskränkas.

10 Årsvexten är, Gudi lof, god nog uti länets vigtigaste, folkrikaste delar: Salo och Haapajarvi härader, hela Kajana ||utom Suomussalmi|| och största delen af Uleå härad; men de stackars Lapparne och en betydlig af Kemi härad hafva fått missvext, och jag är riktigt ängslig för sådana aflägsna trakter som Kuolajarvi, Kolari och Enontekis, dit man icke kan få upp mjöl förr än med slädföre.

20 En skeppslast med 1 000 Mattor mjöl, destinerad till Kemi, har förolyckats nära Christinestad; en annan om 2 000 Mattor har man länge redan väntat uppå i Torneå, liksom härstädes, på 1 800 tunnor korn ifrån Riga; uteblifva äfven dessa poster, så kan det blifva något knappt till våren. Emellertid skyndar jag att nu, genast efter skörden, indrifva något Kronospannmålslån – för att kunna låna utsäde i nästa vår; en något viciös kretsgång, det måste medgifvas, men hvad skall man göra? Allmogon har så många skulder, att den på ett eller annat sätt kunde blifva frestad att göra af med sitt utsäde, för att få penningar, att icke tala om hvad som kunde vandra – i brännvinspannan.

30 Herr Senatorn förvaltar landets finanser: säg mig huru jag, efter att hafva begärt 4 000 mark till några broar i Suomussalmi och 16 000 mark till Lappska vägarne, skall våga komma fram med anhållan om yttermera anslag till Kuolajarvi vägabyggnad (undsättningsåtgärd), till länsmansboställen i Enare, Utsjoki och Kuolajarvi, till en arbetarestraff-koloni å Pelso-mossa, till ännu många, allt högst nödvändiga och för det mesta påbegynta arbeten å vägar i Öfvertorneå (Undsättning), Kajana m. fl. orter? Vi äro så fattiga, att vi måste begära allt af staten; det är bedröfligt, men det är så, vi mäka göra ingenting utaf oss sjelfva. Hvarifrån skall den fläkten komma som blåser lif uti oss? Ifrån folkskolan, eller Kommunalstyrelsens organisation, eller ifrån Finskans införande – vid embetsverken?

40 Stats- och Reqvissions förslagens afsändande hade blifvit fördröjdt tillfölje af vår Länsbokhållares ohjelpiga långsamhet, som gör mig riktiga sorger; 3:dje berättelsen om årsvextens beskaffenhet håller på att uppsättas och afsändes med nästa post. – Äfven Central-Undsättnings-Komiténs redovisning öfver enskilte föräringar är änteligen färdig och under tryckning, det blir en hel bok om 13 å 14 ark i kvartformat.

Med utmärktaste högaktning och uppriktigaste tillgifvenhet, har jag äran teckna mig

Högädle Herr Senatorns
Ödmjukaste tjenare
G. Alfthan

50

Uleåborg den 15 October 1864.